ORDINO NAUJIENOS IŠ LIETUVOS IR PASAULIO

Rugpjūčio 14 d. vyks Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordino Klaipėdos Šv. Pranciškaus Asyžiečio brolijos steigimo šventė. Visus kviečiame atvykti 15 val. į šv. Mišias Klaipėdos Šv. Pranciškaus Asyžiečio koplyčioje.

Rugpjūčio 27 d. Kretingoje vyks Pranciškoniškosios šeimos Gailestingumo šventė. Maloniai prašome brolijų vyresniuosius iki rugpjūčio 10 dienos užregistruoti savo brolijų narius ir jų šeimas. Užpildytą registracijos anketą siųskite el. paštu: *ofs.lietuvoje@gmail.com*. Tel. pasiteirauti: *8 678 22052*. Prie renginio išlaidų galėsite prisidėti laisva auka registracijos Kretingoje metu. Primename, kad nepamirštumėte atsivežti brolijos vėliavos eisenai ir savo puodelio arbatai.

Šventės programa:

10.00-11.00 Dalyvių registracija šv. Antano rūmų salėje (Vilniaus g. 6)

11.30 Iškilminga eisena iš Lurdo slėnio į šv. Klaros seserų vienuolyną

12.00 Dieninė malda ir Gailestingumo vainikėlis su šv. Klaros seserimis

12.45 Pietūs bažnyčios šventoriuje

14.00 Šlovinimas ir OFS-Jaupra nacionalinio dvasinio asistento br. Antano Blužo OFM mokymas „Porciunkulės žinia“ šv. Antano rūmų salėje

14.30-16.00 Prisiminimai apie Pasauliečių pranciškonų ordino atsikūrimą ir Pranciškoniškojo jaunimo įsikūrimą Lietuvoje

14.00-16.00 Vaikų tarnyba Teatro studijoje

16.30 Maldos ir susitaikinimo vakaras bažnyčioje (dalyvauja visos Lietuvos Pranciškoniškosios šeimos atstovai)

18.00 Šv. Mišios bažnyčioje

19.30 Parodos „Jaupra brolijai Lietuvoje – 10 metų“ atidarymas bažnyčios galerijoje ir staigmena vidiniame vienuolyno kiemelyje

KONTAKTAI

El.paštas: **ofs.lietuvoje@gmail.com**; internete – **www.ofs.lt**; **facebook.com/ofs.lt**

Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordino Nacionalinė taryba:

Nacionalinė ministrė **Virginija Mickutė OFS** (8 682 18060; o_virgute_yra@yahoo.com)
Nacionalinė viceministrė **Rasa Mačiulionienė OFS** (8 656 61786; rmaciul@gmail.com)
Nacionalinė ugdymo magistrė **Monika Midverytė OFS** (tel. 8 678 22052; monikaofs@gmail.com)
Nacionalinis sekretorius **Mindaugas Taškūnas OFS** (8 698 40337; onegarden@gmail.com)
Nacionalinė ekonomė **Natalija Verbickienė OFS** (8 683 51789; natalija.verbickiene@gmail.com)
Nacionalinis broliškas vadovas **Rimantas Radzevičius OFS** (8 687 51325; rad.rimantas@gmail.com)
Nacionalinis Jaupra prezidentas **Rokas Žeimys** (8 618 31467; rokaszeimys@gmail.com)
Nacionalinis dvasinis asistentas **br. Antanas Blužas OFM** (8 698 05526; antanasofm@gmail.com)

Regionų ministrai:

Telšių regiono – **Jonas Drungilas OFS** (8 655 12556; drungilas.jonas@gmail.com)
Panevėžio regiono – **Rasa Mačiulionienė OFS** (8 656 61786; rmaciul@gmail.com)
Vilniaus regiono – **Algimantas Andziulis OFS** (8 614 50935; algandziulis@gmail.com)
Kauno regiono – **Zita Murauskienė OFS** (8 680 85454; zitmur@gmail.com)
Vilkaviškio regiono – **Rolandas Rudzevičius OFS** (8 633 83213; rudzevicius@gmail.com)
Šiaulių regiono – **Genovaitė Marcinkutė OFS** (8 653 56249; genutemarc@gmail.com)

Pradėkime iš naujo, broliai!

Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordino
UGDYMO MĖNRAŠTIS Nr. 33 (2016 m. rugpjūtis)

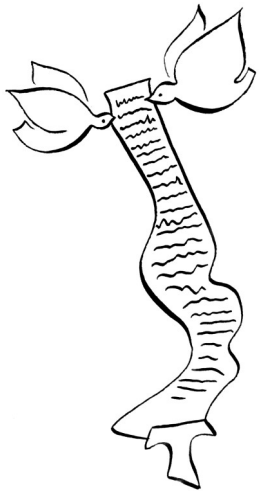

Brangūs Pranciškoniškosios šeimos broliai ir seserys,

Šie metai Pranciškoniškajai šeimai yra ypatingi: prieš 800 metų mūsų Serafiškasis tėvas Pranciškus, rūpindamasis sielų išganymu, iš popiežiaus Honorijaus III gavo Porciunkulės atlaidų malonę. Tai, kad Šventasis Tėvas šiuos atlaidus patvirtino, buvo tais laikais negirdėta naujiena. Panaši naujiena yra atsiradusi ir kito Pranciškaus, dabartinio mūsų popiežiaus, dėka. Šiemet su Visuotine Bažnyčia vėl išgyvename malonės metą – Ypatingąjį gailestingumo jubiliejų. Dar niekada nėra buvę, kad viso pasaulio katedrose ir šventovėse, netgi kalėjimų kamerose būtų atvertos jubiliejinės durys, per kurias žengdami daugybė žmonių galėtų patirti Dievo Gailestingumą, atsiversti ir būti išgelbėti. Ši atgailos patirtis be galo svarbi visai Bažnyčiai, o ypač mums, pasauliečiams pranciškonams, kurie kadaise buvome vadinami Atgailos broliais ir seserimis.

Idant šiais Ypatingojo gailestingumo jubiliejaus metais galėtume dar labiau išgyventi Dievo Gailestingumą ir brolystę, Viešpats mums padovanojo dar kelias nuostabias progas: Pasauliečių pranciškonų ordino (OFS) atsikūrimo Lietuvoje 25 metų jubiliejų, Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordino prisijungimo prie tarptautinės brolijos 15 metų sukaktį ir Lietuvos pranciškoniškojo jaunimo (Jaupra) brolijos 10 metų gimtadienį. Šios sukaktys – tai tikras Dievo malonės ženklas, kviečiantis Lietuvos Pranciškoniškąją šeimą atsiliepti ir švęsti. Susitikti ne vien tam, kad paminėtume sukaktis, bet kad kartu švęsdami liturgiją būtume perkeisti ir išsiųsti gyventi atnaujintą gyvenimą. Tokį, kokį gyveno šv. Pranciškus Asyžietis ir visi Serafiškojo Ordino šventieji, bei kokį gyventi kviečia dabartinis popiežius Pranciškus – tapti dovana kitiems, kad pasaulis nepražūtų.

Tad visus mažesniuosius brolius, seseris pranciškones, pasauliečius pranciškonus ir pranciškoniškąjį jaunimą nuoširdžiai kviečiame kartu su savo šeimomis atvykti į Pranciškoniškosios šeimos Gailestingumo šventę, kuri vyks 2016 metų rugpjūčio 27 dieną Kretingoje. Pax et Bonum!

Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordino
Nacionalinė taryba

UGDYMO MEDŽIAGA

Tema: ŠV. KLARA – BROLIŲ IR SESERŲ DVASINĖ MOTINA

Galime klausti savęs, ar lengva pažinti viduramžių šventąjį? Neturime jo atvaizdo, o biografiją rašę hagiografai naudojo daug šabloniškų detalių, kurdami tuometinius standartus atitinkančią žodinę šventojo ikoną. Kadangi pagrindiniai šv. Klaros biografijos faktai yra žinomi, norėtume atkreipti dėmesį į kai kurias, mūsų manymu, svarbias detales, kurios galėtų pristatyti Klaros asmenybę ir jos ryšį su šv. Pranciškumi bei mažesniaisiais broliais.

Pagrindiniai šaltiniai Klaros asmenybei pažinti yra jos raštai ir Kanonizacijos proceso aktai. Iš Klarą pažinojusių artimų žmonių liudijimų sužinome apie jos jautrumą vargšams, motinos Ortulanos pamaldumą ir gimtajame Asyžiaus mieste gerai žinomą jos dorybingumą. Garsas apie Klaros šventumą, anot jos sesers Beatričės, liudijusios Kanonizacijos procese, pasiekęs Pranciškų ir jis daug sykių aplankęs ją bei savo pamokymais paskatinęs palikti pasaulį ir pasirinkti tarnavimą Dievui.

Galima sakyti, kad palikdama pasaulį Klara jau buvo tvirtai apsisprendusi eiti Pranciškaus nurodytu neturto keliu, ir šiandien reikėtų patikslinti kai kuriuos faktus dėl jos ryšių su Benediktinių ordinu. Negalime paneigti šios senos monastinės tradicijos svarbos Klarai, ir tai rodo gausios šv. Benedikto citatos jos Reguloje, tačiau ji ėjo nauju, dar nepramintu keliu. Kaip žinome, stojant į vienuolyną buvo reikalingas kraitis, o Klara paliko tėvų namus prieš tai pardavusi visą savo nuosavybės dalį ir gautus pinigus išdalijusi vargšams. Benediktinių vienuolynas San Paolo delle Abbadesse jai tapo laikinu prieglobsčiu ir apsauga nuo mėginančių į pasaulį sugrąžinti giminaičių, tačiau Klara ilgai nesinaudojo šio vienuolyno teikiamu saugumu. Kita jos apsistojimo vieta – Sant'Angelo di Panzo. Ilgą laiką buvo teigiama, kad tai kitas benediktinių vienuolynas, tačiau šiandien jau vieningai sutariama, jog tai buvęs moterų rekliuzorijus, tai yra atsiskyrėlių vieta. Čia prie Klaros prisijungė jos sesuo Kotryna, šiandien žinoma šv. Agnietės vardu, ir ją taip pat buvo mėginama jėga grąžinti į namus. Šįkart vienintelis atsakas buvo Klaros malda, kuri, kaip ir saracėnų antpuolio metu, pasirodė esanti stipresnė už fizinę jėgą: už plaukų tempiama Agnietė tapo sunki kaip švinas ir įsibrovėliai turėjo ją palikti, nepajėgdami pakelti nuo žemės.

Apsistojimai benediktinių vienuolyne ir rekliuzorijuje bei vėlesnis – jau galutinis – persikėlimas į vienuolyną prie Šv. Damijono bažnyčios svarbūs dar vienu aspektu. Kaip matome, Klara turėjo galimybę pažinti tuo metu įprastas vienuolinio gyvenimo formas: tvirtą ir saugią benediktinišką bei jos gyvenamuoju laiku išplitusią griežtai asketišką atsiskyrėlišką. Gyvendama Šv. Damijono vienuolyne, Klara priėmė griežtus klauzūros reikalavimus, tačiau jai buvo svarbi bendruomenė, taip pat ryšys su mažesniaisiais broliais, ir ne tik su jais. Saracėnams užpuolus Asyžių, Klara prašė Dievą apginti ne tik į pavojų patekusias seseris, bet ir Asyžiaus gyventojus, kuriems jautė dėkingumą už įvairias geradarybes.

Kalbėdami apie Klarą, negalime jai taikyti viduramžiais populiarios frazės (dažnai kartojamos iki šiol), kad į vienuolyną einama „numirti". Ji gyveno atvira širdimi, jausdama glaudų ryšį su mistinio Kristaus Kūno nariais ir kreipėsi į sau dvasiškai artimą bendražygę šv. Agnietę iš Prahos kaip į „klumpančių nenusakomo jo Kūno narių palaikytoją". Klara neprarado jautrumo ir kūrinijos grožiui, o einančias rinkti išmaldos seseris ragino šlovinti Dievą, pamačius gražius, žydinčius, vešlius medžius, taip pat sutikus žmones ir kitus kūrinius.

Šv. Pranciškaus įvesta į atgailos gyvenimą, Klara visada pabrėžė jo kaip tėvo ir naujos bendruomenės „sodintojo" vaidmenį. Ji su pagarba nurodo Pranciškaus pirmumą ir jo autoritetą, o iš viso jo vardas Klaros raštuose paminėtas 32 kartus, 17 iš jų – Testamente, kurį galėtume laikyti viso gyvenimo ir vienuolinės patirties apibendrinimu. Taigi galime klausti savęs – gal Klara yra labai kukli ir nori „pasislėpti" už tuo metu Bažnyčios jau kanonizuoto šventojo? Taip atrodo iš pirmo žvilgsnio, tačiau atidžiau pažvelgę suprasime, kad santūrus Klaros rašymo būdas labiau panašus į liudijimą: ji fiksuoja jos gyvenimą esmingai paveikusius faktus, nurodo, kas formavo jos dvasinius polinkius, o kartu atskleidžia, kas svarbu jai pačiai. Pranciškus ir Klara, palikus nuošalyje vėlesnėse epochose sukurtus romantizuotus pasakojimus, yra mums ypač svarbus dvasinės tėvystės ir dvasinės motinystės pavyzdys, nes, kaip sakoma, negali būti gerų dvasinių motinų, jei nėra gerų dvasios tėvų, ir atvirkščiai – negali būti gerų dvasios tėvų, jei nėra gerų dvasinių motinų.

Turėdami bendrą tikslą – gyventi Evangelija, Asyžiaus šventieji tai išgyveno skirtingais būdais. Pranciškus *keliavo* skelbdamas Dievo žodį, Klara *buvo* klauzūros tyloje saugodama Žodį savo širdyje kaip Marija. Galima sakyti, kad su panašia atsakomybe ji saugojo ir tėvo Pranciškaus mokymą, kurį visa širdimi priėmė ir juo gyveno. Taigi Pranciškaus *ėjimą* lydėjo Klaros *buvimas*, nors paradoksalu – jos laiškuose netrūksta tranzityvinių veiksmažodžių ir jų vedinių, rodančių dinamišką vidinį gyvenimą (tai ypač svarbu, žinant, kad beveik 30 metų ji praleido ligos patale). Jau pačioje gyvenimo pabaigoje rašytame ketvirtajame laiške Agnietei iš Prahos atrodo, kad Klara vis dar „nenustygsta" vietoje, kreipdamasi į dieviškąjį Sužadėtinį: „Bėgsiu ir nesustosiu, kol *neįsivesi manęs į vynyną*, kol tavo *kairioji nebus po mano galva, o dešinioji* laimingai *neapkabins manęs...*" Klaros laiškai geriausiai atskleidžia jos vidinį gyvenimą, maldos būdą: įsižiūrėjimą į Kristų, Jo gimimo, gyvenimo ir kančios apmąstymą, kontempliaciją. Iš šių tekstų galime patirti glaudžią Klaros vienybę su Sužadėtiniu, o kartu jos giliai išgyventą dvasinę motinystę, sekant Dievo Motinos pavyzdžiu.

Parengė s. Pranciška Mačiulytė OSC

MALDOS INTENCIJOS

Šventojo Tėvo Pranciškaus:

Kad sportas būtų tautų broliško susitikimo proga ir prisidėtų prie taikos stiprinimo pasaulyje. Kad krikščionys gyventų Evangelija, liudydami tikėjimą, sąžiningumą ir artimo meilę.

Pasauliečių pranciškonų ordino:

Už CIOFS Prezidiumą ir visas OFS tarybas. Už Paragvajaus nacionalinės brolijos Rinkimų kapitulą. „Tėve mūsų..."